

*Nice Place*¹ ir gan uzņēmuma nosaukums, gan sauklis, ko pašu ražotajiem suvenīriem izvēlējušies Zane un Valts Ernštreiti. Šogad uzsākuši sadarbību ar Latvijas Nacionālo vēstures muzeju un izstrādājuši muzeja suvenīru klāstu "Latvijas dārgumi" un "No pils uz pili". Četrus gadus viņi paspējuši arī reģistrēt savu preču zīmi, iekārtot un uzturēt nelielu veikalu Laipu ielā, ko pēc gada tomēr slēguši. *Nice Place* pastkartes tiek drukātas uz papīrfabrikas "Līgatne" otrreizēji pārstrādātā papīra, un tās nopērkamas ne tikai tradicionālajos suvenīru veikalos Vecrīgā, bet arī, piemēram, grāmatnīcā "Satori". Interesantas tās padara klasiskajiem suvenīriem netipiskais valsts simbolu risinājums.

LATVIJA - UZ NICE PLACE PAPLĀTES

LATVIA – SERVED UP BY NICE PLACE --> P. 55

Anda Boluža

Sarunā par Latvijas tēlu diskutējām ar uzņēmuma dibinātāju un dizaineri **Zani Ernštreiti**. Profesionālo izglītību ieguvusi Latvijas Mākslas akadēmijas Grafikas nodaļā, par noformējumu izdevniecības "Neputns" grāmatām vairākas reizes guvusi atzinību konkursos "Zelta ābele".

Zane Ernštreite: Esmu dzirdējusi viedokli, ka mēs ar saukli "Latvija. *Nice place*" esam izdarījuši to, ko Latvijas institūts nav varējis izdarīt divdesmit gadu laikā. Tas nav mans viedoklis, to izteikuši citi cilvēki. Tagad Latvijas tēlam izvēlēts reklāmas sauklis *Best enjoyed slowly*, pirms tam tika radīta devīze *The land that sings* un tā tālāk. Uz cik valstīm tu esi aizbraukusi, pamanot reklāmu par šo zemi? Es uzskatu, ka vispirms ir jārada vide, kurā cilvēks vēlētos vēlreiz atgriezties, par kuru viņš gribētu pastāstīt kādam citam tālāk: "Es biju Rīgā! Cik tas bija forši!" *Nice Place* lietas vēlējamies pārdot ne tikai kā precis, mums bija svarīgi tās pārdot skaisti. Kad pircējs ienāca *Nice Place* veikalā uz Laipu ielas un uzzināja, ka es pati esmu gan saimniece, gan dizainere, saruna izvērsās pavisam citāda. Gadu pavadot veikalā, novērojām arī atgriezenisko reakciju. Ne vienmēr ir jāstādās priekšā, tāpēc dažkārt, pie sevis smīnot, citu viedokļus noklausījos kā pārdevēja. Cilvēkiem piemīt tendence skaļi izteikt savas domas, un bieži viņi pārdevēju neuzskata par cilvēku, runā viņa klātbūtnē tā, it kā būtu vieni. Pat mazā telpā. Tas ir ārkārtīgi aizkustinoši! (*smejas*) Centāties